

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepszaak: BER 24-004

Appellant is op 30 december 2023 in beroep gekomen tegen de volgende uitspraak van de Tuchtcommissie gewezen onder nummer 45879.

Datum uitspraak: 22 december 2023

Wedstrijd: Mokum (SG) H2 – ZPB H&L Productions H2, gespeeld op 18 december 2023
Overweging: gewelddadig gedrag boven water en onder water
Sanctie: met ingang van 23 december 2023 onvoorwaardelijk het recht deel te nemen aan alle bindende wedstrijden voor de periode, waarin 4 bindende competitiewedstrijd(en) moet(en) worden gespeeld door het team waarvoor de beklaagde als vaste speler is of wordt opgegeven.

1. De Commissie van Beroep heeft de zaak behandeld op 8 januari 2024. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. F.W. Drost, vicevoorzitter, mr. D. Schwartz, lid en mevrouw mr. F. Cavalje-Van der Ham, fungerend secretaris.
2. De Commissie van Beroep heeft kennisgenomen van de op de zaak betrekking hebbende processtukken, waaronder het beroepschrift van de aanklager. Ter zitting is appellant verschenen, als ook scheidsrechter H., alsmede de aanklager van de KNZB.
3. De aanklager meent dat het gewelddadig gedrag van appellant onder en boven water vaststaat. De scheidsrechter is in haar rapport duidelijk geweest over een elleboogstoot waarmee appellant zijn tegenstander heeft geraakt. Daarna heeft bovendien een opstootje plaatsgevonden waarbij meerdere spelers van de teams betrokken waren. Bovendien was er volgens het rapport sprake van verbaal ongewenst gedrag. Naar het oordeel van de aanklager heeft appellant voldoende gelegenheid gehad om door middel van getuigen te weerleggen dat hij een elleboogstoot heeft gegeven, maar die gelegenheid heeft hij niet benut.
4. In zijn beroepschrift vermeldt appellant dat er sprake was van een sportieve wedstrijd zonder bijzonderheden. Dit bevestigt appellant ter zitting en hij licht daarin het voorval toe dat tot de sanctie heeft geleid. Hij lag in een midvoor-/midachterduel tegen het einde van de wedstrijd, hetgeen voortduurde na het laatste fluitsignaal. Appellant was daarom verbaasd dat hij onder werd geduwd door zijn tegenstander en dat het hem onmogelijk werd gemaakt weer boven water te komen. Hij heeft zich uiteindelijk onder water van zijn tegenstander losgemaakt en is daarna weggezwommen. Buiten adem is hij boven water gekomen en heeft toen een assertieve houding aangenomen. Appellant verklaart nog steeds fysieke klachten te hebben als gevolg van de wijze waarop zijn tegenstander hem omklemd had. Appellant ontkent een elleboogstoot te hebben gegeven.
5. Scheidsrechter H. bevestigt dat er sprake was van een sportieve maar harde wedstrijd. Na het laatste fluitsignaal constateerde zij dat er nog iets gebeurde tussen de midvoor en midachter, waarop zij haar aandacht richtte. Waar de bal op dat moment was kan de scheidsrechter niet meer herinneren. Scheidsrechter heeft een draaiende beweging van appellant gezien waarmee hij met zijn elleboog zijn tegenstander raakte. Ter zitting spreekt de scheidsrechter uit dat het wellicht geen bewuste, harde elleboogstoot is geweest, maar dat de elleboog de tegenstander wel heeft geraakt. In het vervolg van deze situatie raakten meerdere spelers betrokken in een opstootje, waarna voor de scheidsrechters een wanordelijke afronding van de wedstrijd ontstond. Het verbaal gedrag bestond uit een boze reactie op de uitsluiting en een weglopen, nadat appellant en scheidsrechter elkaar na de wedstrijd, bij de jurytafel nog spraken. Ander verbaal gedrag moet worden toegeschreven aan medespelers van appellant.

Beoordeling van de zaak

6. De Commissie van Beroep heeft ter zitting niet kunnen vaststellen dat appellant een bewuste elleboogstoot heeft gegeven aan zijn tegenstander. De aanwezigheid en toelichting van de scheidsrechter ter zitting heeft echter wel duidelijk gemaakt dat er sprake is geweest van een onbesuisde spelsituatie, waarin appellant zijn tegenstander met zijn elleboog heeft geraakt. Dat had veel ernstiger gevolgen kunnen hebben voor de tegenstander, welk risico appellant met zijn handelen heeft aanvaard. Voor de Commissie van Beroep is de zienswijze van de scheidsrechter, zeker nu deze is bevestigd ter zitting en door appellant onvoldoende gemotiveerd is betwist, daarmee het uitgangspunt bij de bepaling van de sanctie.
7. De Commissie van Beroep oordeelt dat appellant medeverantwoordelijk is geweest voor het ontstaan van het opstootje dat volgde op het voorval. De scheidsrechter heeft ter zitting toegelicht dat daaruit een vervelende afronding van de wedstrijd volgde, waarin ook naar de scheidsrechter onbetamelijk gedrag is voorgevallen. De Commissie van Beroep hecht er groot belang aan dat een scheidsrechter zijn of haar taken op ordelijke, veilige en plezierige wijze kan uitvoeren. Dat de scheidsrechter dit nu niet zo heeft kunnen ervaren, rekent de Commissie van Beroep ook enigermate appellant aan.
8. De Commissie van Beroep is op basis van het voorgaande van oordeel dat er weliswaar geen sprake was van gewelddadig gedrag onder en boven water, maar wel van onbesuisd spel, waarop, in het perspectief van de feitelijke omstandigheden die mede naar aanleiding hiervan na de wedstrijd zijn opgetreden, de door de Tuchtcommissie opgelegde sanctie van 4 wedstrijden een passende sanctie is.

De Commissie van Beroep beslist als volgt:

- a) De Commissie van Beroep bevestigt de door de Tuchtcommissie opgelegde sanctie en ontzegt de beklaagde met ingang van 23 december 2023 onvoorwaardelijk het recht tot het spelen van waterpolowedstrijden voor de periode waarin de ploeg waarin hij als vaste speler staat of wordt opgegeven 4 bindende competitiewedstrijden moet spelen.
- b) De Commissie van Beroep veroordeelt de beklaagde tot een bijdrage van € 79,70 in de kosten van het geding waarvoor de vereniging een factuur zal ontvangen.

Amersfoort, 18 januari 2024

mr. F.W. Drost, vicevoorzitter

mr. D. Schwartz, lid

mevrouw mr. F. Cavalje-Van der Ham, fungerend secretaris